

udruga za očuvanje kulturne baštine

"MEĐIMURSKA GRUDA"

Dunjkovec

Obelisk Nikoli Zrinskom

Grof Nikola Zrinski bio je [hrvatski ban](#) od godine [1647.](#) do [1664.](#) U Čakovcu je proveo velik dio života. U rodoslovlju vrlo moćne i utjecajne obitelji knezova Zrinskih, Nikola je sedmi po redu s tim imenom, pa mu neki, radi lakše orijentacije, ime pišu kao Nikola VII. Zrinski. U pojedinim tekstovima naziva ga se i Nikola Zrinski mlađi.

Nikola je praunuk [Nikole Šubića Zrinskog](#), sigetskog junaka, a unuk [Jurja IV. Zrinskog](#), koji je godine [1574.](#) u Nedelišću dao tiskati znamenitu knjigu "Decretum tripartitum".

Godine [1637.](#) vratio se Nikola na svoj posjed u Međimurje, u utvrđeni [čakovečki dvorac](#). Na kraljev poziv [1646.](#) godine sudjelovao je u Tridesetogodišnjem ratu. Zbog pokazanog junaštva i vojne vještine, kralj Ferdinand III imenovao ga je 1647. god. "generalom svih Hrvata", a 27. prosinca iste godine hrvatskim [banom](#). U Varaždinu je na zasjedanju hrvatskog sabora, 14. siječnja 1649. postavljen za hrvatskoga bana.

Osim što je uspješno ratovao protiv [Turaka](#), Nikola Zrinski je bio mudar političar i intelektualac. Napisao je niz značajnih književnih djela, te je smatran najvećim likom mađarske barokne književnosti. Sâm je sebe smatrao Hrvatom, a njegova poznata rečenica u prijevodu s latinskog glasi: "Inače, svjestan sam, dapače znam, i neću zatajiti da sam Hrvat, i to Zrinski".

1659. godine, Nikola Zrinski osniva franjevački samostan u Čakovcu te dovodi franjevece hrvatske provincije Svetog Ladislava. Samostan je 2009. godine obilježio 350 godina postojanja.

Kao učen čovjek, Nikola je u svom dvorcu u Čakovcu posjedovao veliku i bogatu knjižnicu, koja je u stručnim krugovima poznata pod imenom [Bibliotheca Zriniana](#).

Hrvatski domoljub i mađarski pjesnik, bio je to čovjek koji je u praskozorju europskog doba buđenja nacionalnih svijesti i početka težnji za nacionalnim državama, posvetio svoj život očuvanju europske i kršćanske civilizacije, ali i dobrobiti svog naroda. Međutim, našao se istovremeno upleten u političke intrige svog vremena, koje s njegovim idealima nisu imale puno toga zajedničkog, i može se smatrati tragičnom osobom hrvatske povijesti.

[18. studenog 1664.](#) Nikola pogiba pod nejasnim okolnostima u [lovu](#) na vepra. To se dogodilo u blizini međimurskog naselja [Gornji Kuršanec](#), na području lovišta zvanog Kuršanečki lug. Postoje sumnje da je ubijen po nalogu bečkog dvora, ali je sve zataškano i prikazano kao smrt od ranjenog divljeg vepra. Njegovom smrću [Zrinsko-frankopanska urota](#) izgubila je svog predvodnika. Obelisk u Gornjem Kuršancu podignut je 18. studenog 1994., na mjestu pogibije hrvatskog velikana.